

Cosmin BUDEANCA

Detenția politică în „Închisoarea tăcerii” de la Râmnicu Sărat (1948-1963)

DICȚIONAR

Volumul I (A-E)

*Pentru domnul Falger
cu senin de apreciere pentru tot
ceea ce a făcut și face pentru
memoria trecutului acestei țări*

Cosmin Budeanca

24.08.2026

C. COPOȘU pag 371-391

1958 i s-a deschis dosar de acțiune individuală, iar în februarie 1964 acest dosar a fost închis¹.

Constantinescu Petre

Născut la 9 martie 1886 în Câmpulunganca, Buzău, fiul lui Constantin și al Mariei. Agricultor².

Detenția în închisoarea RS

La 16 iulie 1952 a fost prevenit pentru „sabotaj”. A fost condamnat de Curtea Galați la 3 luni închisoare corecțională pentru „sabotaj”, iar la 30 iulie 1952 a fost transferat la penitenciarul Văcărești pentru munci³. Nu am identificat data eliberării.

Coposu Corneliu*

Născut la 20 mai 1914 în Bobota, Sălaj. Studii juridice și economice la Universitatea din Cluj. Ziarist și avocat. Căsătorit. Domiciliat în București. Membru PNT între 1935 și 1947. Între 1937 și 1947 a fost secretarul politic al lui Iuliu Maniu. A fost secretar general al Consiliului de Miniștri (după 23 august 1944) și secretar general-adjunct al PNT din 1945. Între 1935 și 1937, ziarist la publicația național-tărănistă *România Nouă*, care apărea la Cluj. După 1944 a continuat să publice în *Dreptatea* și alte publicații național-tărăniste, iar în 1946 a fost membru în consiliul de administrație al ziarului *Dreptatea*⁴. Antecedente penale: în 1938 a fost condamnat la 3 luni și o zi închisoare corecțională pentru lezmaiestate, în contextul „procesului Škoda”⁵.

1. ACNSAS, fond Informativ, dosar 1082491, vol. 1, ff. 1-9; vol. 2, ff. 3-6, 15-17, 19-30, 48-50.
2. SJBzAN, fond Penitenciarul Râmnicu Sărat, dosar 5/1951-1953, f. 78 v; dosar 2/1952-1953, f. 6 v.
3. SJBzAN, fond Penitenciarul Râmnicu Sărat, dosar 5/1951-1953, ff. 78 v, 79 f; dosar 2/1952-1953, f. 6 v.
- * Acest text, într-o formă parțial diferită, a fost publicat anterior ca studiu, Cosmin Budeancă, „Corneliu Coposu și detenția politică în «Închisoarea tăcerii» de la Râmnicu Sărat”, în Cosmin Budeancă, Alexandru Bud (coord.), *Cuvântul care dăinuie. Valentin Orga – Istorie și bibliotecă la 60 de ani*, Argonaut, Mega, Cluj-Napoca, 2025, pp. 487-514.
4. ACNSAS, fond Penal, dosar 16829, vol. 2, ff. 1-2; vol. 4, f. 4 v; AANP, fișele matricole penale; Corneliu Coposu, *Confesiuni. Dialoguri cu Doina Alexandru*, Anastasia, București, 1996, pp. 30, 36; Corneliu Coposu, *File dintr-un jurnal interzis. 1936-1947, 1953, 1967-1983*, ediție îngrijită și prefată de Doina Alexandru, ediția a II-a revăzută și adăugită, Vreimea, București, 2024, *passim*; <https://corneliu-coposu.ro/despre-noi/corneliu-coposu/>, <https://www.corneliu-coposu.eu/articol/index.php/4304-date-din-biografia-domnului-corneliu-coposu/> (accesat la 20.05.2025)
5. ACNSAS, fond Penal, dosar 16829, vol. 7, f. 255 v; fond Informativ, dosar 149087, vol. 18, ff. 234, 235; Tudor Călin Zarojanu, *Viața lui Corneliu Coposu. În premieră: documente din arhiva fostei Securități*, Mașina de Scris, București, 1996, pp. 11-12.

4-500 de calorii pe zi. La arestarea mea, în 1947, aveam 112 kg (am fost campion universitar la haltere, la categoria grea), la ieșirea din pușcărie rămăsesem la 51 kg.

Aproape toată generația mai în vârstă s-a prăpădit în închisoare datorită acestui regim. Lipsa de alimente, lipsa unor condiții igienice, deseori fără medic și fără nici un medicament, lipsa de căldură (am petrecut opt ierni izolat, fără pic de căldură!) au fost elemente de exterminare. Vreme de opt ani de zile n-am putut scoate nici un cuvânt, iar la ieșirea din închisoare, uitasem să vorbesc!”¹

Că toate că, așa cum reiese și din paginile anterioare, detenția a fost o experiență la limită, care l-a afectat fizic și psihic, el considera că a fost „un exercițiu pentru a-ți antrena răbdarea. Acolo, răbdarea întrece orice fel de imaginație” și că a avut „o viață plină. Și dacă acum s-ar reedita toată biografia mea, cred că aş urma același drum. Chiar știind că urmează anii de pușcărie”².

Tot despre Râmnicu Sărat a mai spus: „Dacă deținuții politici ar fi avut o Golgotă, ea s-ar fi numit Râmnicu Sărat”³ și: „Pe harta românească a locurilor de martiraj, cred că Râmnicu Sărat se situează pe primul loc. Eu, care am cunoscut toate pușcăriile regimului comunist, pot să pun mâna pe inimă că închisoarea de la Râmnicu Sărat a fost cea mai dură. [...] Râmnicu-Sărat a depășit prin duritate toate vestitele închisori: Zarca de la Gherla, Zarca de la Aiud, închisoarea tereziană de la Suceava. Râmnicu Sărat a fost cel mai oribil loc de detențiune pe care l-au inventat comuniștii. Mai ales prin metodele aplicate, de o barbarie absolut incredibilă”⁴.

Ca și alți foști deținuți, a avut o atitudine creștinească față de foștii lui tortionari, pe care i-a iertat:

După mulți ani [i-]am întâlnit în libertate pe foștii tortionari. Spre deosebire de ei, care erau îngroziți și căutau să dispară, i-am privit cu compasiune, gândind că, dacă au ajuns la o asemenea degradare umană, nu pot să revendice calitatea de om. Sunt convins că nu merită nici măcar o tentativă de răzbunare pentru crimele comise. S-ar simți onorați dacă li s-ar acorda atenția unei răzbușări. [...] Nu văd de ce niște suboameni ar trebui să merite atenția unei vendete. Sigur că cei care s-au făcut vinovați de crimă trebuie să răspundă în fața justiției, însă nu victimele trebuie să-și asume rolul de justițieri! Există o justiție a țării, care poate să aplice eventuale sancțiuni celor care vor fi dovediți că au profesat în mod criminal. Nu ne vom transforma în „vânători de vrăjitoare”⁵.

La 10 mai 1995 a fost reabilitat juridic printr-o decizie a Curții Supreme de Justiție, care a desființat sentința din 16 iulie 1955⁶.

1. „Mărturie Corneliu Coposu”, în Dorin Ivan, *Amintiri dintr-o altă eternitate...*, p. 40; „Mărturie Corneliu Coposu – 17 noiembrie 1991”, în Ion Diaconescu, Cicerone Ionițoiu, *op. cit.*, p. 20.
2. Roxana Badrălexi în dialog cu Corneliu Coposu, pp. 52-53.
3. „Mărturie Corneliu Coposu”, în Dorin Ivan, *Amintiri dintr-o altă eternitate...*, p. 36.
4. *Ibidem*, pp. 36-37; Ion Diaconescu, Cicerone Ionițoiu, *op. cit.*, p. 18.
5. „Mărturie Corneliu Coposu”, în Dorin Ivan, *Amintiri dintr-o altă eternitate...*, p. 39; o opinie similară și în mărturie Corneliu Coposu, în *Memorialul Durerii*.
6. Marius Oprea, *Rola 800. Constantin Hagea, omul care a umilit Securitatea*, Corint, București, 2018, pp. 416, 432, 435.